

НАРОДНИЙ КОНТРОЛЬ: ЗВІТИ І ВИБОРИ

В ці дні в усіх громадських організаціях проходить звітно-виборна кампанія. Не обминула вона і народного контролю. Жовтень для наших цехових груп став періодом підбиття підсумків діяльності народних дозорців за 1986—1989 роки, вироблення напрямків контрольної роботи на наступні роки.

Новим на виборах низових ланок народного контролю було те, що до них увійшли представники різних громадських інституцій вузу. Делеговані вони від цехових партійних, комсомольських, профспілкових організацій, жіночих рад, робітничого контролю, рад трудових колективів і ветеранів.

Таким мислиться і склад головної групи народного контролю вузу, який буде обрано на загальноінститутській конференції НК. Конференцію намічено провести 15 листопада. Але вже відтепер необхідно, щоб кожен член колективу ретельно продумав свої пропозиції відносно нового складу ГГНК, поліпшення її діяльності. І не на віддалену перспективу, а вже у найближчий час. Цього вимагають інтереси перебудови громадського і трудового життя, навчально-виховного процесу в інституті.

В. КУЛІБАВЧУК.

В РЕКТОРАТІ

На засіданні ректорату 23 жовтня відбулася зустріч з першим заступником міністра вищої освіти УРСР А. О. Канищенком, котрий зупинився на деяких актуальних проблемах перебудови і відповів на численні запитання присутніх. Зацікавлений діалог, зокрема, йшов з приводу запровадження в навчальний процес української мови. Заступник міністра повідомив, що питання ставиться однозначно: всі, хто навчався рідною мовою в

школі, продовжуватимуть навчатися нею і у вузі; хто вчився російською, у вузі повинен вивчити українську, скласти залік і перейти на подальше навчання українською.

На засіданні ректорату повідомлено, що неділя 5 листопада у ВПІ буде робочим днем. Для тих працівників, котрі не зайняті навчальним процесом, вихідними оголошено 6, 7, 8, 9 листопада.

ДЕКАН МАШИНОБУДІВНОГО— В. Б. ПЕТРОВ

18 жовтня відбулося розширене засідання вченої ради машинобудівного факультету. При 66 голосах «за» і одному «проти» деканом МБФ обрано Віктора Борисовича Петрова, кандидата технічних наук, доцента кафедри ПОАВ.

В. Б. Петров 1947 р. народження, член КПРС з 1967 року. В 1970 р. закінчив машинобудівний факультет нашого інституту. В тому ж році став працювати на кафедрі ТАМ, з 1988 р. — на кафедрі ПОАВ, послідовно займаючи тут посади асистента, старшого наукового співробітника, завідувачого НАД, старшого викладача, доцента.

З травня 1971 р. по травень 1972 р. Віктор Борисович служив в Радянській Армії. В 1973—1977 рр. навчався заочно в аспірантурі нашого вузу. Майже десять років (1966—1975 рр.) В. Б. Петров очолював комсомольську організацію інституту, а з 1975 р. по 1978 р. був заступником секретаря парткому ВПІ. Останні два роки В. Б. Петров секретар партбюро МБФ, з 1988 р. — член парткому інституту. Він також обирався членом обкому, міськкому і райкому АКМУ. Нагороджений знаком ЦК ВЛКСМ «За активну роботу в комсомолі», Почесними Грамотами ЦК ВЛКСМ і ЦК АКМУ.

В. Б. Петров автор 38 наукових праць, в т. ч. 20 винаходів, три з яких впроваджені у виробництво з річним економічним ефектом 2,4 млн. крб., нагороджений двома медалями ВАНГ СРСР, знаком «Винахідник СРСР».

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 35 (362)

П'ЯТНИЦЯ, 27 жовтня 1989 року.

Виходить раз
на тиждень

Ціна 1 коп.

Гість інституту — канадський професор

Прізвище канадця — Іван Вінницький. Працює на факультеті хімічної технології і металургії університету «Ватерлоо» в одному з міст Канади. Професору 57 років, але енергія, спортивність, діловита бадиристь роляють його значно молодшим.

Він приїхав до Радянського Союзу на запрошення Дніпропетровського металургійного інституту — впродовж тижня читав там лекції українською мовою, адже народився на Львівщині (родина виїхала до Канади під час війни). До нашого інституту за порадою Мінвузу УРСР заїхав по дорозі до Чернівців і Львова, де теж матиме ділові контакти з науковцями свого профілю. У Вінницькому політехнічному Іван Вінницький з'ясував можливість наукового співробітництва та взаємного обміну студентами й аспірантами.

Ми взяли в професора коротеньке інтерв'ю про деякі особливості технічного навчання в канадській вищій школі.

— Як досягається єдність навчального процесу і практичної підготовки майбутнього інженера у вашому вузі?

— Слід сказати насамперед про те, що на факультеті ми приймаємо 750 слухачів, а випускаємо 500 спе-

ціалістів. Вступних екзаменив нема. Якщо ти відчуваєш, що спроможний витримати навчання, будь ласка, подавай документи. Щороку влаштовується тестовий іспит з шести предметів. Треба дати відповідь на сто запитань з кожного предмета. Якщо відповідь правильна в середньому на 60 запитань, то переходиш на наступний курс, якщо — тільки на 50, зостаєшся повторно. Якщо і повторно маєш 50 відповідей — мусиш залишити вуз. Слабкі спеціалісти виробництву непотрібні.

Як набуваються практичні навички майбутніх інженерів?

Половина курсу з першого дня навчання залишається за партою, а половина одиється на виробництво. Влаштуватися на роботу в Канаді непросте, але в країні всього 700 фірм. Вуз має спеціальну службу координаторів, котрі оддає 2,5 процента свого бюджету. Координатори і займаються влаштуванням студентів на робочі місця. Спершу вони замітають територію, підносять інструменти кваліфікованим майстрам, а по мірі набування знань і вдосконалення організаторською хисту, поступово підступають і до вико-

нання інженерських обов'язків.

Попрацювавши півроку, студент вертається за парту, а ті, що сиділи за партами, йдуть на виробництво на наступну половину року. Така практика вигідна ще й з іншої сторони — можна заробити за цей час в середньому 7—8 тисяч доларів, і розраховуватися за навчання і гуртожиток (за навчання в рік сплачується 1500 доларів, а за житло в межах 4 тисяч).

— Чи заохочується у вас самостійна підготовка студентів?

— Це — основа. Ми не намагаємось напхати слухача знаннями, як ото український кишко фаршем. Давмо йому багато ініціативи. Але, будьте певні, що він не спить. Тестовий іспит — суворе випробування.

Ніяким вихованням викладач не займається. Йому невідомо впливати на думки і внутрішній світ студента, нав'язувати ідеологію чи політику. Його найперший обов'язок — передати студентові свої знання в найдоступнішій і найбільш засвоєній формі. А виховувати він покликаний своєю поведінкою. Тому університет пильно займається відбором професорату. Для того, щоб одержувати повну платню, мусиш не втомлюватися впродовж п'яти років. За

цей час тебе, як то мовиться, «обнюхають» з усіх боків, побачать, що ти можеш, який у тебе рівень, чи здатний ти до викладання. Лише після цього ти уже повноправний член професури і звільнити тебе можуть тільки за невиконання обов'язків, але ні в якому разі з інших причин.

— Якщо не секрет, яка ж помісячна платня у професора Івана Вінницького?

— Помісячно у нас не рахують. А за рік я одержую 70 тисяч канадських доларів. Канадський долар — це 85 центів американського. Маю власний будинок і біля нього близько гектара землі. В мене троє дітей. Донька Оксана захищає зараз докторську працю з вивчення української мови неукраїномовними дітьми. Менший син Михайло вступив до інституту — вивчає історію і політичні науки, старший — Роман уже має свою фабрику запасних частин до комп'ютерів. Фабрика невеличка — всього 20 робітників, але працювати синові доводиться 24 години на добу. Щоб вижити і завоювати своє місце в житті, треба трудитися не покладаючи рук. Канада грошей даремно не платить; ледячо-но жити в Канаді не легко. Втім, гадаю, що ледячому скрізь погано. Чи може ви іншої думки?

ЗАГАЛЬНОСОЮЗНА КОНФЕРЕНЦІЯ МАТЕМАТИКІВ

17—19 жовтня відбулась міжвузівська науково-методична конференція з питань створення і застосування автоматизованих навчальних комплексів в курсах вищої і прикладної математики.

Вступним словом конференцію відкрив доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри автоматизованих систем управління ВПІ І. В. Кузьмін.

На пленарному засіданні виступили з основними доповідями проректор ВПІ, доцент Ю. А. Буренніков, кандидат технічних наук М. Р. Вальдман, кандидат фізико-математичних наук з інституту кібернетики АН УРСР А. М. Іваненко, доцент ВПІ Ю. І. Васеків.

В доповідях, як і в інформаціях учасників конференції, були порушені питання розробки наукових напрямків в галузі методів активізації вивчення вищої математики

на основі застосування автоматизованих навчальних комплексів і ділових ігор.

На засіданнях конференції виступили також професор Київського політехнічного інституту Т. Г. Стрижак, яка зупинилася на проблемах застосування комп'ютерної технології навчання з курсу вищої математики, а П. М. Максимович, доцент Челябінського політеху, доповів про застосування автоматизованих систем «Діалог-2», «Фотон-5» в процесі вивчення вищої математики.

Цікавим був виступ професора Московського Вищого технічного училища імені М. Е. Баумана О. П. Крищенко про наукові напрямки на кафедрах прикладної математики в галузі комп'ютеризації навчального процесу.

Науковий співробітник Московського енергетичного інституту Є. В. Чубров доповів про методику

і програмні особливості навчальних програм з вищої математики. Викладач вищої математики Братського інституту О. Г. Ларіонова повідомила про методичні розробки використання автоматизованого комплексу у викладанні лінійної алгебри. Асистент кафедри вищої математики ВПІ Н. О. Ключко головну увагу у виступі приділила формуванню у студентів вузу понять розв'язання лінійного диференціального рівняння.

Другого дня учасники конференції заслухали інформацію з проблем розробки і впровадження ділових ігор у навчання студентів вузів вищої математики.

У співдоповіді Ю. П. Шалінського, аспіранта ВПІ, говорилося про організацію підготовчого етапу ділової гри «Стратег», математичне моделювання виробничих систем і застосування у грі стратегічного управління

якістю.

Особливий інтерес викликали виступи професора О. П. Крищенко, доцента М. Р. Вальдмана та інших учасників конференції про застосування ділової гри виробничого змісту з прямим виходом на виробництво при вивченні теорії ймовірностей, математичної статистики.

В рішеннях науково-методичної конференції відзначено, що наступний форум математиків з питань навчання студентів на основі застосування різних автоматизованих комплексів і ділових ігор відбудеться у 1991 році.

З метою узагальнення і розповсюдження кращого досвіду викладання вищої математики з застосуванням навчальних комплексів при ВПІ створюється інформаційний центр методичних розробок.

В. ПЕТРУК,
аспірант кафедри
вищої математики

«...графі, як леген-
ди — такі незвичайні, що
увра нею поверити в
їхню справжність.

Коли минулого літа ми-
моді почув на машино-
будівному факультеті, як
професор Андрій Олек-
сандрович Жуків, пере-
суючи на міжнародному
конгресі ливарників, диву-
вався людям, вільно розпо-
в'яючи без перекладача з
німцями, англійцями, фра-
нцузами, китайцями, то
подумав, що це просто
легенда або перебільшен-
ня. Ну, може, й знає чо-
ловик якусь іноземну, але,
щоб цілу нічку, та ще й
досконало, то це вже ви-
бачте. Це ж не гуманітар-
ній, це доктор технічних
наук, фахівець з техноло-
гії матеріалів, чавуну,
сталі, сплавів, ливарного
виробництва, хімії.

Проте з'ясувалось, що
— ніякої вигадки. Більше
того, крім німецької, ан-
глійської, французької,
китайської, Андрій Олек-
сандрович володіє ще й
чеською.

Чи не диво?
Втім, талант — завше
диво, а цьому талантові
сприяла ще й доля. Річ у
тому, що народився Ан-
дрій Олександрович у Пра-
зі, де тоді, 1928 року,
жили його батьки, а ди-
тинство і юність провів
у Шанхаї, де навчався у
французькій школі та в хі-
мічному інституті — зві-
дти знання французької
та англійської.

Росіяни, котрих соціа-

льні буревії закинули в
центр Європи, а потім до
Лені, страждали від тяж-
кої ностальгії. Знаючи
краще свого народу, що
діється на батьківщині,
адже газети рясніли ма-
теріалами про репресії,
розстріли, масові пере-
селення, розкуркулення,
все одно просились до-
дому. Батьківщина, вим-
ріяна і жадана, кликала
до себе і не було сили,
яка б могла цей поклик
перебороти. Батьки, ін-
женери з вищою освітою,
набутою в Празі, і їхній
син підтримували тісні
зв'язки з радянським ко-
нсульством у Шанхаї, бра-
ли активну участь в ро-
боті товариства «Грома-
дяни СРСР в Шанхаї», у
створенні Всесвітньої
федерації демократичної
молоді.

Про ті роки, про поне-
вірвання росіян на китай-
ській землі написала ві-
дома письменниця Ната-
лія Ільїна, з якою Ан-
дрій Олександрович приї-
хав в СРСР одного й то-
го ж, 1950-го, року і дру-
жить по сей день. Цікаво,
що вернувшись додому,
радянським громадяни-
ном, одержавши паспо-
рта з гербом СРСР у ша-
нхайському консульстві,
щойно виповнилось 16
років.

Страшенно хотілось
спробувати себе в ново-
му суспільстві, нових
умовах. Брав на себе
стільки, скільки було мо-
жна і ще понад це. Ла-

борант Московського ме-
талургійного інституту і
заодно його студент, ін-
женер на Люблінському
ливарно-механічному за-
воді і заодно секретар
комсомольського коміте-
ту. Не робота — полу-
м'яне горіння.

Аспірант і водночас
науковий редактор жур-
налу «Ливарне виробни-
цтво» — помітили його
ерудицію. Згодом — ка-
ндидатська дисертація, в
сорок літ докторська в га-
лузі металознавства і фі-
зичної хімії чавуну.

ДВІЧІ ДОКТОР

До речі, в цій галузі
Андрій Олександрович
зараз — один з провід-
них фахівців країни: по-
над 500 наукових пуб-
лікацій, (в тому числі
10 книг і довідників), 52
авторських свідоцтва, 23
кандидати і доктори наук,
підготовлених під його
керівництвом. Двічі пе-
ревидавалась монографія
«Геометрична термоди-
наміка сплавів заліза».
Першим в країні розро-
бив метод лазерного по-
верхневого зміцнення ме-
талів, здобув авторське
свідоцтво, видав разом з
іншими науковцями моно-
графію «Структура і
властивості сплавів, оп-
рацьованих променем ла-
зера».

До виступів Андрія
Жукова прислухались на
міжнародних конгресах,
він входив до міжнарод-
ного комітету технічних
асоціацій ливарників, бу-
вав в Америці, Англії,
Франції, Швеції, Поль-
щі, як провідний фахі-
вець свого наукового
профілю. Одне слово,
блискуча біографія нев-
томної, працюючої, ще-
дро обдарованої люди-
ни.

1982 року професор
Жуков переїхав до Він-
ницького політехнічного
інституту. Мила поділь-
ська земля, м'який по-
гідливий клімат, теплі вес-
ни, чарівна природа —
все це надихає і стиму-
лює до ще більшої праці.

Багато задумок, ідей,
знахідок. І вирішив Ан-
дрій Олександрович захи-
стити ще одну дисерта-
цію — на цей раз док-
тора хімічних наук і зро-
бив це з якоюсь прямо-
таки граційною легкістю,
мовби це для нього ні-
чого не важило, а захи-
щався ж у Ленінградсько-
му технологічному ін-
ституті імені Ленради.
Перший двічі доктор у
ВІПІ.

— Україна надихає
росіянина? — перепитую
Андрія Олександровича.

— Ну, — говорить він,
сміючись. — Це ще тре-
ба подумати, чи я переї-
хав з Росії, чи вернув-
ся туди, звідки починав-
ся. Справа в тому, що
мій пра-пра-пра... дід був
турком, якого взяли в
полон запорожці, але не
страшили, а — пощадили.
зробили християнином,
нарекли Іваном, а позаяк
він був смаглявеньким,
то дали прізвище Жук.
Оженили на українці і
пішли від нього вродливі
діти. В усякому разі, дві
доньки Івана Жука вий-
шли за знаменитих
Кочубя і Іскру. Це були
мої пра-пра-пра... баби
і цьому є історичні під-
твердження...

Що ти тут скажеш?
Залишається тільки по-
дивуватись з того, якими
незвичайними бувають
таланти і долі.

В. ІВЧЕНКО.

МОРАЛЬНО-ЕТИЧНИЙ ЛЕКТОРІЙ

Коли мені було 14—15
років, я дуже хотів,
щоб у мене закохалася
яка-небудь дівчина. Ос-
кільки я був довготеле-
сий (ріст 194 сантиметри),
мовчазний та сором-
ливий, то ходив завжди
зігнутий буквою «Г».
Без сумніву, ці якості не
сприяли тому, щоб дівча-
та до мене «липли».

проводжав її додому,
довго сидів на лавці чи
на присьбі біля її хати.
Часто розмовляли про кі-
но, школу, товаришів,
про те, що я читав, а
коли мій запас, заздалегідь
наготованих розпо-
відей вичерпувався, то ді-
алог з дівчиною був до-
сить простий:

треби, інтереси, звички».
Потреби — це психіч-
на якість, яка проявляєть-
ся в незадоволенні, коли
людина не має певних
умов для життя і розвит-
ку. Це те, що А. Райкін
називав «дифцитом».
Людина без потреб гине.
Як людина. Потреби — ру-
шійна сила діяльності,
стимул життя.

ЯК ВПЛИВАТИ НА ЛЮДЕЙ?

Однак я багато читав і
вірю, що є методи, які
дають змогу впливати на
чарівну половину люд-
ства. Зрештою надіслав
книгу М. Веллера «Як
розвинути особистий магне-
тизм» 1905 року видан-
ня, в якій доступно, кон-
кретно описувалось, як
стати привабливим. Я
штудював цю книгу, ро-
бив нотатки, виконував
вправи, як тримати руки,
голову, губи... Коротко
кажучи, намагався вихо-
вати у себе ті якості,
про які говорилось у цій
книзі.

Нині, переглядаючи но-
татки 50-річної дав-
ності, дійшов висновку,
що деякі з правил можуть
принести користь і су-
часній молоді. Тому ви-
рішив написати цикл на-
рисів на морально-етич-
ну тему. Отже,

ПЕРШЕ ПРАВИЛО ВПЛИВУ НА ЛЮДЕЙ.

Практика-критерій іс-
тини. Це я засвоїв з ди-
тинства. Отож, вивчивши
«правила впливу на лю-
дей» по Веллеру, почав
залицятись до дівчат.
Довгий час не таланило,
але якось помітив, що од-
на дівчина з старшого
класу звернула на мене
увагу: почала «стріляти
очима», усміхатись, хо-
дити зі мною в кіно, а я

Я: «Чи є у вас кури?»
ВОНА: «Так, є». Мовчан-
ка...

Я: «Чи ваші кури несуть-
ся?» ВОНА: «Несуться».
Знову мовчанка...

З «правил» я знав, що
мовчати не можна, пог-
рібно діяти. Позаяк слів,
щоб висловити свої по-
чуття, мені бракувало, то
я почав наближатись до
дівчини і... поцілував її
так, що вона аж відсах-
нулася: «Ти цілуєш, як
слон хоботом... І взагалі
ти не такий як інші — не
куруш, запах у тебе не
чоловічий...» Добре, що
було темно і вона не ба-
чила, як я червонів од її
компліментів. Бажання
далі сидіти з дівчиною
миттю зникло і я готовий
був провалитись крізь зе-
млю від сорому за себе.

Я повільно плентав до-
дому, а в грудях було
так «приємно», мов би
хто чайник з горячою во-
дою поставив на них.

«Що я зробив не так?
Чому їй не подобається
те, що я не курю? Мене
ж хвалять всі вчителі, до-
рослі, а вона — ні».

Після тривалих роздумів
я пригадав одне україн-
ське прислів'я: «Не визна-
вши броду — не лізь у
воду». Звідси перше пра-
вило: «Якщо ви хочете
впливати на людину, то
необхідно вивчити її по-

Інтереси — психічна
спрямованість людини на
певний об'єкт і прагнен-
ня ближче пізнати його
або оволодіти ним.

Інтереси людини вини-
кають під впливом су-
спільних умов життя, про-
цесу діяльності, спрямо-
ваної на задоволення
тих чи інших потреб.

Звички — це певні спо-
соби діяльності людини,
що виникли внаслідок
багаторазових повторень
і перетворилися в по-
требу. Звички — досить
стійкі. Недаром кажуть,
що звичка — друга на-
тура. Звички є позитив-
ні і негативні. Чистити
одяг, ласкаво говорити,
бути ввічливим — по-
зитивні звички. Паління ци-
гарок, пияцтво, грубість
— приклади негативних
звичок.

Виникає питання. «Чи
досить знання першого
правила впливу на люди-
ну, щоб досягти бажаної
мети?».

Ні, цього мало. Це не-
обхідно, але недостатня
умова.

Що потрібно ще знати?
Про це буде розмова в
іншому нарисі.

В. ЧИЖИК,
кандидат педагогічних
наук.

НАЙБЕЗБЕРЕЖНІШЕ МОРЕ

ФЕЙЛЕТОН

Людам давно відо-
мо, яка ріка найдов-
ша в світі, які гори на-
йвищі, яке море най-
глибше. Ільф і Петров
свого часу відкрили
найглибше провалля.
Ним виявилось фінал-
сове, бо в нього мож-
на летіти все життя.
Однак людству довго
було невідомо — яке
море найбезбережні-
ше?

Виявляється, таке
море є. Це море —
бюрократичне. В ньо-
му теж можна пропла-
вати все життя і не
вибратись на сушу.

В ньому є все, що
має бути у справжньо-
му морі. Останнє сто-
ліття його каламутні
води розсікають не со-
тні, а тисячі кораблів-
ідей, що плавають під
прапором науково-тех-
нічного прогресу. Не-
легко і не завжди ко-
раблям — ідеям вда-
ється благополучно пе-
реплисти це море. Ба-
гато на їхній дорозі
всіляких перешкод.
Можна, приміром, на-
штовхнутись на айс-
берг і потонути, адже
в цьому морі — не
звичайні кораблі — ай-
сберги, а ті, що ціл-
ком з бетону крижано-
го консерватизму.

Можна сісти на мі-

лину байдужості і ро-
ками, а то й десятилі-
ттями ніхто не допомо-
же знятися з неї, а
щоб якось врятуватись
і вийти у відкрите мо-
ре — потрібен дуже
потужний буксир.

Для кораблів небез-
печно також зайти у
бухту тяганини. Вітри-
ла суден можуть напи-
нати холодні вітри
зневаги або суховії пу-
стозвонства. Є в цьому
морі і острів сирен.
Горе тому, хто пові-
рить їх брехливим го-
лосам і причалить до
цього підступного ос-
трова. Патока солод-
ких пісень може стати
смертю для будь-якої
ідеї.

Як і в інших спра-
вжніх морях, на хви-
лях бюрократичного
трапляються піратські
кораблі. Вони ждуть
свою жертву, беруть
на абордаж і вже під
чорним піратським
прапором, з новим іме-
нем, вона довгі роки
буде стикатись по сві-
ту невпізнанно. За-
хпленому в полон ка-
пітану пірати можуть
зберегти життя, при-
нявши в свою команду
тільки рядовим матро-
сом.

Підступні хвилі бю-
рократичного моря про-

ковтули сотні, а, мо-
же, й тисячі кораблів
— ідей різних водо-
тонажностей і класів,
які надовго поховані
під багатометровою то-
вщеною хаосу.

Були, звичайно, ви-
падки, коли деяким ко-
раблям везло — вони
опинялись на гребені
штормової хвилі і їх
щасливо викидало на
бажаний берег життя.

Трапляються, безу-
мовно, сильні і хоро-
бі капітани, які твер-
до, впевненою рукою
ведуть свої кораблі на-
перекір стихії, і ціли-
ми й нешкодженними
приходять до берегів
Надії і Успіху. Але є
й молоді, недосвідчені
капітани. Сумний дос-
від попередників зму-
шує їх задумуватись
— чи варто випробо-
вувати долю, чи варто
виходити в море без
гарантії досягти бере-
га?

Слабкі духом не ри-
зикують. Тільки смі-
ливі, сильні, невтомні
стануть на шлях боро-
тьби, запалюючи в ту-
манній далі цього
моря вогник, що є ма-
яком на дорозі до бе-
регів Прогресу. Світ-
ло його манить і кли-
че.

О. АНДРУХІН,
кандидат техніч-
них наук.

ПОЇЗДКА ДО ІСПАНІЇ

Три найактивніших уча-
сники студентських бу-
дівельних загонів, які від-
значились на роботах
під час трудового семе-
стру минулого літа Во-
лодимир Богачук і Олек-
сандр Шербатюк з енер-

гетичного факультету та
Василь Криворучко з ра-
діотехнічного були наго-
роджені туристичними
путівками до Іспанії. Во-
ни побували в семи міс-
тах країни, в тому числі
в таких знаменитих, як

Мадрид, Толедо, Севілья,
знайомилися з життям,
побутом, культурою наро-
ду.

— Це були 10 пам'ят-
них днів, — говорить Во-
лодимир Богачук, — Іс-
панці ставились до нас
дуже добре і особливо
цікавилися перебудовни-
ми процесами

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.